

A MU SZÍNHÁZ PÁLYÁZATA

A VI-OS KATEGÓRIÁBAN NYILVÁNTARTÁSBA VETT FÜGGETLEN

SZÍNHÁZAK TÁMOGATÁSÁRA

2010.

EREDETI PÉLDÁNY

TARTALOMJEGYZÉK

2010-es év működési koncepciója	4-7. oldal
2010/2011-es évad (1. számú melléklet)	8-10. oldal
2010/2011-es évad befogadott bemutatók (2.számú melléklet)	11-19. oldal
MuLab működése, nevelési programja (3. számú melléklet)	20-29. oldal
Produkciós költségek (4. számú melléklet)	30. oldal
2009. évi szakmai beszámoló	31-35. oldal

„Az a színház, amely nem akar a társadalomra hatni, amely nem akarja fölforgatni az emberek ízlését vagy látását, amely nem akarja rádöbenteni az embereket olyan feszültségekre, amelyeket mindenki érez, és csak ott a színpadon oldják meg vagy mondják ki megdöbbenésszerű felfedezésként, hát az is színház, de nem az igazi színház.”

Major Tamás

A MU, mint befogadó

Mi a befogadás? Mi a szerepe a befogadásnak, mit képvisel, mi a funkciója a kortárs színházi életben? Mit tud adni egy befogadó hely a befogadottnak és mit a közönségnek? Lehet-e szakmailag súlyos, különleges, és egyben a közönség számára érdekes, figyelemfelkeltő befogadó helyet létrehozni?

Az **utóbbi években** a MU Színház szakmai működését alapvetően az határozta meg, hogy minden egyes befogadott előadásában értéket keresett, talált. Vagyis nem a hely önálló értékrendszerével mutatott fel értékeket (szelektálás), hanem erre mindenkinek lehetőséget adott, akit befogadott. Ez a működés azonban számos olyan problémával, következménnyel járt, amely a MU Színháznak, mint helynek a működését, kiteljesedését, „eladhatóságát” gyengítette. A rengeteg előadó és előadás idővel már nem tudta kielégíteni a szakma, a közönség és a tulajdonos igényeit, és legfőképpen a kerület érdeklődését sem tudta fenntartani. Gyakran tapasztaltuk, hogy az épület közelében lakók nem is tudnak a színház működéséről, miközben a színház funkciója folyamatosan bővült (befogadó működése mellett Bodó Viktor társulatának ad állandó játszó-próbahelyet, a próbatermét folyamatosan használják a befogadott társulatok). De ez a bővülés nem járt a közönség érdeklődésének növekedésével, és közben a színház működési felépítése, támogatás hiányában változatlan maradt: pár ember önfeláldozó, makacs kitartása, energiája jelentette és jelenti ma is a működését. Mindeközben nem maradt energiája közvetíteni, generálni, provokálni: kényszerűen csökkent az aktivitása. Így, mint hely elvesztette arculatát, erejét. Ez az oka, hogy ma már egyre kevesebben tudnak a színház létéről, akár közvetlen környezetében is. Ezeket a problémákat világosan kell látnunk ahhoz, hogy tudjunk és merjünk is változtatni!

Vagyis az egyik probléma az, hogy a MU 200 előadást (2009-es adat) képtelen a maga keretei között forgalmazni, kellően (azaz stabil, erős PR-marketing, közönségszervező stb. háttérrel) segíteni a társulatokat és növelni nézőszámukat. Kevés megmutatkozási lehetőséget kapott – épp mennyisége okán - a nagyszámú alkotógárda, továbbjátszásra pedig egyáltalán nem tudott időt, helyet biztosítani a MU, pedig született számos olyan alkotás, amelynek további lehetőséget kellett volna kapnia. Ezért tartjuk fontosnak, hogy a MU a következő évtől (2010/2011) világosan kommunikálható, szelektált repertoárral, művészeti programmal rendelkezzen, és karakteres befogadó színházként folytassa működését.

De hogyan **érdemes** befogadni?

Befogadni nem más, mint látni és láttatni értékeinket, lehetőséget mutatni, generálni, kommunikálni. A befogadás érdeklődés, kérdés, nyitottság, választás, szelektálás, figyelem.

Egy befogadósínház feladata, hogy fórumot, lehetőséget adjon az alkotónak, és befogadónak egyaránt.

Máskülönben nem megy. Értelmetlen. Értelmezhetetlen.

A cél egy minőség kinevelése kell hogy legyen és ne mindenfajta minőség befogadása. Szabad, független szellemiségre van szükség, de megbízható színvonalon. Így lehet előrelépni, hogy lehessen fejlődni, fejleszteni: (köz)ízlést, személyiséget, kommunikációt.

Tovább kell haladni, új utakat, módszereket, kihívásokat, fórumokat, formákat keresve, műfajok közt, műfajokon belül, kommunikációban, reklámban, menedzselésben. Mert ezekben el vagyunk maradva, így le vagyunk maradva, és nemcsak a külfölddel szemben, hanem a saját nézőinkkel szemben is. A fiatal generáció már többet képes, és tud megmutatni, tanulni, fejlődni. Követnünk kell az igényeket. Kortársnak, naprakésznek nemcsak a falakon belül kell tudnunk lenni. Modern befogadósínházat szeretnénk: megújulni, megújítani általa, és megtalálni a színháznak, így a benne megvalósuló eseményeknek egy szélesebb közönségréteget.

A konkrét tervekről:

Melyek az értékei az alternatívitásnak, a függetlenségnek? Innováció, bátorság, újítás, komplex alkotói folyamat, munka. Melyek az alapjai? Szellemiség, kreativitás, etika. Ezek mentén és a következő szempontok alapján válogatjuk a 2010/2011-es évad repertoárját, előadásait, alkotóit:

- az alkotó művészeti munkájában fellelhető újító, progresszív elemek
- érvényes kommunikáció az alkotásban/előadásban
- nézőszám
- a produkciós háttér fejlettsége, korszerűsége

- a gondolati közlés ereje
- az alkotó társadalmi érzékenysége
- mobilitás, személyesség, energia.

A tavalyi 200 előadás befogadását szeretnénk az új évadban lecsökkenteni (hangsúlyozzuk az évadot, hiszen a 2009/2010-es évad miatt, a 2010-es év statisztikájában ez nem fog látszódni). Célunk kb. egy 12-13 alkotóból álló repertoárt létrehozni. Ez nagyjából 100 előadást jelent. A repertoárban kiemelt helyet foglal el a MU Színház produkciója (SYD, rendező Láng Annamária), és a Szputnyikkal közös két koprodukció (Heilbronn Katica, rendező: Bodó Viktor, Törmelékek). Vagyis a MU produkciós műhelyként, saját előadásokat is kíván forgalmazni a jövőben. Ezek mellett az évadban még szeretnénk generálót, menedzselőt, provokáló és nyitott befogadói attitűdtől vezérelve projektek létrehozásában való részvétellel még 40 estét (produkciót) szolgáltatni.

Repertoár:

Olyan alkotókat hívtunk be a MU működésének bázisát jelentő repertoárba, akik a korábban felvázolt értékrendszer alapján megfelelő programot kínálhatnak. **Táncosok** között a következő alkotókat: Gergye Krisztián (Gergye Krisztián Társulata), Kovács Gerzson Péter (TranzDanz), Fehér Ferenc, Duda Éva, Hód Adrienn, Gold Bea, Szabó Réka (Tünet Együttes). Kiemelt szerepet kap mellettük a programban a MU Terminál, Fejes Ádám vezetésével (lásd 2. számú melléklet).

Fontosnak gondoljuk, hogy a kísérletező, szárnyukat próbálgató fiatal táncosok, koreográfusok, alkotók is helyet kapjanak. Így fogadja be a MU a Budapest Tánciskolát, a Műhely Alapítványt, míg együttműködés keretében Góbi Rita társulatával közös projekt létrehozásában gondolkodunk, illetve a színház nevelési programjában a Tünet Együttes nevelési projektjét is bemutatjuk majd (lásd 3. számú melléklet).

A **színházi** bemutatók között új, eddig a MU Színházban még nem dolgozó alkotókat is behívtunk. Így fog önálló előadást létrehozni a MU produkciójában Láng Annamária, valamint a HOPPart szervezésében Polgár Csaba. Mindkét alkotó színészi pályafutása alatt rendezett már önállóan, és az elkészült produkciókat, azok frissességét, erejét látva (Láng Annamária: PestiEsti, Made in China, Polgár Csaba: Hermann csatája) tartjuk fontosnak jelenlétüket. Mellettük pedig Bodó Viktort kértük fel arra, hogy legújabb magyarországi munkája mellett (Kockavető) új Szputnyikos produkcióját (Heilbronn Katica) is a színház nagytermében mutassa be, illetve játssza a MU-val közös produkcióban. Azt gondoljuk, hogy a Szputnyik társulata és Bodó Viktor rendezőként már kinőtte a MU által biztosított bázisát, helyét, a Szputnyik Műhelyt, ezért szeretnénk neki nagyobb lehetőséget adni ezzel a „költözéssel”.

Az évek óta már a MU-ban dolgozó színházi alkotók közül Ágenst, a Természetes Vészek Kollektívát és a Pont(y) Műhelyt kértük fel új produkció létrehozására az évadban. Viszont mindegyik alkotó, társulat olyan produkcióval jelentkezik, mely tőle nem megszokott. Ezzel olyan műfaji keresgélés lehetőségét kívánjuk megadni nekik, amely eddigi működésükben szokatlan, vagy láthatatlan volt. Így a Pont(y) Műhely gyerekelőadással, Ágens önálló, egészestés kabaréval, a Természetes Vészek Kollektíva pedig ötnapos fesztivállal jelentkezik.

Külföldi társulatoknak is keresünk helyet kollégánkkal, Imely Zoltánnal. Terveink szerint a Budapesti Őszi Fesztiválon Karen Levi Big Mouth c. produkcióját mutatjuk be, és ismét vendégünk lesz a svájci Compagnie Drift. Mellettük bemutatjuk a litván kortárs színház egyik legizgalmasabb fiatal együttesét, az Open Circle-t, illetve az évad végén Karine Ponties többszörösen díjnyertes produkcióját, Holeulone címmel.

A Kortárs Drámafesztivál keretében pedig Reid Farrington és Richard Maxwell lesz látható a MU-ban.

Egyéb befogadó tevékenységeink közül kiemelnénk Terra Incognita sorozatunkat (részletesebben a programról 2009-es beszámolóban), a Trafó által indított Mini-a-Turák sorozatot, melyet a 2010/2011-es évadban nálunk is bemutatunk, rövid megmutatkozási lehetőséget adva ezzel fiatal, kísérletező alkotóknak a színház épületében. 2010-ben elindítottuk Szalay-Szabó Istvánnal közösen produkciós szemináriumunkat a Sirályban, melyen az alternatív társulatok produkciós vezetői vesznek részt (kb. 30 fő) heti egy alkalommal. Célunk ezzel a programmal az alternatív társulatok menedzselésének megsegítése, fejlesztése.

Folytatjuk Paralel c. kortárs művészeti magazinunk negyedéves megjelentetését, amely a kortárs művészeti élet alkotóit mutatja be, valamint a szféra múltját és aktualitás kérdéseit járja körül.

A felsoroltak mellett más társulatoknak, alkotóknak, programoknak is szerepet, lehetőséget kíván adni a MU a következő események, programok, projektek segítségével.

A MU, mint behívó

Az értékorientált repertoár kialakítása mellett a MU szervező, ajánló, szolgáltató szerepet is betöltene. Tematikához, formához, időponthoz kötött események és színházi nevelési programok megszervezését, workshopok, fesztiválok befogadását, konferenciák, fórumok megtartását, műhelyek, pályájuk elején álló társulatok, fiatal, kezdő alkotók, támogatását, bemutatkozási lehetőségét jelenti mindez.

Az évad elején két nyílt **pályázatot** tervezünk kiírni, az egyiket műfaji megkötéssel alapvetően táncosok részére (műfaj a krimi), a másikat a tartalomra koncentrálna bárki számára (téma a manipuláció). Célunk ezekkel a pályázatokkal elsősorban az, hogy az alkotókat komplexebb alkotófolyamatra provokáljuk, ezáltal a saját érzelm-történetmesélés, önkifejezés mellett/helyett társadalmilag súlyosabb, a közösségre jobban irányuló, kommunikatív előadások jöjjenek létre.

A MU különböző időpontok, események kapcsán is szeretne programokat létrehozni, ezzel növelve a színház társadalmi szerepét, funkcióját. Mindegyik program közös nevezője, formálójá, apropója az **ünnep**. Így október 23-án alternatív ünnep keretében társadalmi-művészeti programmal jelentkezik a MU. Célunk egy ideológia-politikamentes közös ünneplés létrejötte. December 21-én a Fény ünnepén és az év „legsötétebb” napján, egy közös játékra hívja a színház a társulatokat, táncosokat, ahol „mindenki megvallhatja bűneit” az év során bemutatott, játszott előadások kimaradt, kihúzott jeleneteinek bemutatásával.

Március 27-én a Színházi Világnapot ünnepli meg a MU speciális műsorral, mely a jövő színházi formációit mutatja be, vagyis olyan projekteknek, kezdeményezéseknek ad bemutatkozási lehetőséget, melyek provokatívan feszegetik a színház műfaji határait.

E programok mellett szeretne különböző fórumokat, **konferenciákat** is befogadni a színház. Így szeptember közepén a Metropolis építészeti konferencia helyszíne lesz a MU (téma a városfejlesztés, az építészet és a művészetek viszonya), melynek keretében a kerület különböző köztéri pontjain flash mob akciókat generál, szervez a színház. Szeretnénk ezzel a befogadás térbeli határait is kitágítani, azaz nem csak a színház épületére korlátozni.

A MU az évad elején megint meghirdeti Előéletek című **fórumát** pecha kucha stílusban, mely során alternatív társulatok az évadban bemutatni kívánt előadásaik, projektjeik tervét prezentálhatnák a közönségnek, esetleg mecénási köröknek, méghozzá külső helyszínen, Debrecenben, az Alternatív Színházi Szemlén.

A MU saját kezdeményezése, a MuLab **színházi nevelési programja** is folytatódik egyéves tanmenettel, a Lakmusz csoport egész évados projektjével, valamint Drazen Sivak két workshopjával (theARTo II., theARTo III.). Erről részletesen 3. számú mellékletben írunk.

Fontosnak tartjuk, hogy **fiatal**, frissen végzett színházrendezők, akik nem akarnak, vagy nem tudnak a kőszínházi rendszerben dolgozni, lehetőséget kapjanak. Így fog a MU-ban dolgozni a Lakmusz csoporton keresztül, illetve önálló munkával is Molnár-Keresztyén Gabriella, valamint Laboda Kornél, Kárpáti István, Tóth András.

Az elmúlt évek legfontosabb eredménye volt, hogy a színház kiemelten támogatott intézménnyé lépett elő, így lett és remélhetőleg lesz a jövőben is lehetősége arra, hogy az eltervezett **változásokat** megvalósítsa. Ezt a folyamatot az épület egyes részeinek felújításával kezdtük 2009 nyarán: azbesztmentesített színházteremmel, egy nyitott, hangulatában és gondolatában is tisztább előtérrel, egy kedvesebb, barátságosabb vendéglátással, valamint tisztább, átláthatóbb, külalakjában minimalista honlappal (a honlap látogatottsága a tavalyi átlag havi 8000-9000-ról, 13000-14000-re növekedett).

2010 nyarán folytatjuk az épület karbantartását: az évek óta működésképtelen légkondicionáló kijávitásával, a szigetelés és a tetőszerkezet karbantartásával, valamint a nyílászárók rendbehozatalával. Ezzel lehetőség nyílna arra, hogy nyáron is nyitva legyen a színház (hiszen az elviselhetetlen meleg miatt jelenleg a tér nyáron alkalmatlan színházi munkára), valamint hogy télen a magas fűtésszámla ellenére se fagyoskodjanak nézők, és az alkotók a teremben.

Emellett szeretnénk a MU színház stábját is **fejleszteni**, szerkezeti működését erősíteni. Így elengedhetetlennek tartjuk, hogy saját közönség szervezője legyen a színháznak, illetve a felsorolt produkciók koordinációját ellátó, és saját produkciók létrehozását segítő projektvezetőt alkalmazzunk. Emellett új, kommunikatívabb, grafikailag és információban is gazdagabb, egyedi, saját szerkesztésű műsorfüzetet szeretnénk. Ennek szerkesztéséhez dramaturg segítségét vennénk igénybe.

A MU Színházban évek óta működik **kiállítóterem** is. A galéria nagyrészt eddig kortárs fotóművészek, képzőművészek egyéni kiállításait mutatta be. Ezen is szeretnénk változtatni, és olyan egyedi, állandó és mégis folyamatosan változó kiállítást szervezni, mely a MU évadjában történő eseményeket, produkciókat, bemutatókat prezentálja dokumentált formában. Vagyis olyan évadkiállítás jön létre, mely kimondottan a MU programjaihoz kapcsolódik, és ilyen értelemben csak a színházhoz köthető (saját arculat).

A kiemelt támogatás összege (76 millió forint) még mindig kevésnek bizonyul a működéshez. Az épület a folyamatos rekonstrukció, állagjavítás elmaradása miatt további **karbantartásra** szorul. Ezeknek a költségeknek a fedezése, a pályázati lehetőségek elmaradása, illetve a fenntartó támogatási lehetőségének ellehetetlenülése miatt csak a működési pénzből oldható meg. Kevesen tudják, hogy a színház ez év tavaszáig csupán egyéves, kedvezményes bérleti szerződéssel rendelkezett a tulajdonos (önkormányzat) felé, mely nem tudta és a későbbiekben sem tudja támogatni a színház működési, fenntartási költségeit (ez mára annyiban változott, hogy 3 éves közszolgáltatási szerződést kötöttünk, de ez plussz támogatást nem jelent, csak egy hosszabb távú együttműködésre tett szándékot az önkormányzat részéről). Vagyis az épület fenntartási, a már tovább nem halasztható karbantartási munkáinak költségeit nekünk kell kigazdálkodni. Így produkciós költségekre már alig telik a színháznak, pedig bármilyen művészeti program befogadásához forrásra van szükség. Ha ezt nem tudjuk előteremteni, a programok megvalósításának lehetősége is igen korlátozottá válik, vagyis a színház működése, funkciója kerül veszélybe.

Ezért fontos, hogy produkciókra, azok **forgalmazására** is megfelelő támogatást kapjon az intézmény.

Reméljük, hogy ezekből a tervek közül élesen kirajzolódik az az elképzelés, amely alapján folytatja működését a színház. Így egy erős alapot adó és folyamatosan kommunikáló, kommunikálható repertoár szolgáltatása mellett provokáló, ötleteket és együttműködést generáló, a nézőknek értékes és valós kérdéseket felvető, a színház környezetében élőknek és a környező iskolák diákjainak beavató/nevelő programokat szervező, az alkotóknak pedig valódi megmutatkozási lehetőséget kínáló, őket tartalmi, esztétikai, szervezési, kommunikációs szempontból támogató szerepet is betölthetne a MU.

Ehhez kérjük az Önök segítségét, támogatását.

1. SZÁMÚ MELLÉKLET

2010/2011-ES ÉVAD – MU SZÍNHÁZ:

„Az igazi élet mind találkozásból áll!”

MU Színház :: BEFOGADÁS				
TÁNC			SZÍNHÁZ	
BEMUTATÓ	FELÚJÍTÁS	TOVÁBBJÁTSZÁS	BEMUTATÓ	KÜLFÖLDI PRODUKCIÓ
Szimultán ablak	Véletlen	Triptichon	Közönséggyalázás (Természetes Vészek Fesztiválja)	Karen Levi: Big mouth
Adaptáció		Bankett	Kabaré másképp (Ágens)	Compagnie Drift: Schwarzer Peter
Overdose		Karc	SYD (Mu produkció)	Open Circle
MU Terminál évadnyitó		Alibi	Ilka és a papírrepülők	Karine Ponties: Holeulone
MU Terminál A est		Az élet értelme	Korijolánusz	Reid Farrington: The Passion Project
MU Terminál B est		Kések háza	Heibronni Katica	Richard Maxwell: Ads
MU Terminál C est		Lunatika	Törmelékek (évadnyitó a Szputnyikkal)	
Vég veled!				

Tánc bemutató

Kovács Gerzson Péter / TranzDanz: *Szimultán ablak*

Gergye Krisztián Társulata: *Adaptáció*

Duda Éva: *Overdose*

MU Terminál évadnyitó / Fehér Ferenc

MU Terminál A est / Hód Adrienn)

MU Terminál B est / Gergye Krisztián

MU Terminál C est / Goda Gábor

Gold Bea: *Vég veled!*

Tánc felújítás

Tünet Együttes: *Véletlen*

Tánc továbbjátzás

Kovács Gerzson Péter / TranzDanz: *Triptichon*

Kovács Gerzson Péter / TranzDanz: *Bankett*

Tünet Együttes: *Karc*

Tünet Együttes: *Alibi*

Tünet Együttes: *Az élet értelme*

Gold Bea: *Kések háza*

Duda Éva: *Lunatika*

Színház bemutató

Természetes Vészek Kollektíva: *Közönséggyalázás (TVK Fesztivál keretében)*

Ágens Társulat: *Kabaré másképp* (önálló est)

Pont(y) Műhely: *Ilka és a papírrepülők* (gyerekelőadás)

Polgár Csaba / HOPPart: *Korijolánusz*

Saját bemutató:

Láng Annamária: *SYD*

Koprodukció:

Bodó Viktor / Szputnyik Hajózási Társaság - Modern Színház- és Viselkedéskutató Intézet-Labor: *Heilbronn Katica*

Törmelékek (Szputnyik – MU)

Színház külföldi előadás

Karen Levi: Big mouth

Compagnie Drift: Schwarzer Peter

Open Circle

Karine Ponties: Holeulone

Reid Farrington: The Passion Project

Richard Maxwell: Ads

MU SZÍNHÁZ :: EGYÉB BEFOGADÁS		
FESZTIVÁLOK	PROGRAMOK	EGYÉB TEVÉKENYSÉG
Újbuda Jazz	Új Táncok	Produkciós szeminárium
SzólóDuó	Az ismeretlen kutatása	Parallel
Metropolis	Mini-a-Túrák	Kiállítás
Kortárs Drámafesztivál	Terra Incognita	Flashmob
Budapesti Őszi Fesztivál		Előéletek
Dunapart		

EGYÉB BEFOGADÁS , FESZTIVÁLOK

Újbuda Jazz

SzólóDuó

Metropolis (építészeti konferencia)

Kortárs Drámafesztivál

Budapesti Őszi Fesztivál

Dunapart

EGYÉB BEFOGADÁS, PROGRAMOK

Új Táncok (Budapest Tánciskola)

Az ismeretlen kutatása (Műhely Alapítvány)

Mini-a-Túrák (Trafó)

Terra Incognita (MU)

EGYÉB TEVÉKENYSÉG

Produkciós szeminárium a Sirállal közös szervezésben

Parallel (a MU Színház saját folyóirata negyedévi megjelenéssel)

Kiállítás (a MU Színház saját évadkiállítása)

Flashmobok szervezése (a Metropolis konferencia kísérőprogramja)

Előéletek (színházi fórum)

MU SZÍNHÁZ :: BEHÍVÁS		
ÜNNEPEK	MU PÁLYÁZAT	MULAB
Október 23.	Manipuláció	évadterv
December 21.: A fény ünnepe	Krimi	TheARTo II. workshop
Március 27.: Színházi Világnap		TheARTo III. workshop
		Lakmusz Csoport: Amőba akció

BEHÍVÁS :: ÜNNEPEK

Október 23.

December 21.: A fény ünnepe

Március 27.: Színházi Világnap

BEHÍVÁS :: MU PÁLYÁZAT

tartalmi: Manipuláció

műfaji: Krimi

BEHÍVÁS :: MULAB (SZÍNHÁZI NEVELÉSI PROGRAM)

Évadterv

TheARTo II. workshop

TheARTo III. workshop

Lakmusz Csoport: Amőba akció

A MU SZÍNHÁZ KOPRODUKCIÓS PARTNEREI:

Trafó Kortárs Művészetek Háza

Városi Színház Kht./Sirály

Flórián Műhely – Mozgóház Alapítvány

KÉK (építészet)

Minuszplusz (építészet)

Lakmusz Csoport

Műhely Alapítvány

Szputnyik Műhely

2. számú Melléklet
Befogadott bemutatók

GERGYE KRISZTIÁN TÁRSULATA

ADAPTÁCIÓ

(munkacím)

**- kortárs táncest-
szerepjáték szélesvásznon**

**A bemutató tervezett helyszíne és időpontja:
2010. december 18-19. MU SZÍNHÁZ**

Rendező, koreográfus, látvány: Gergye Krisztián (Harangozó-díjas)

Dramaturg, a rendező munkatársa: Miklós Melánia

Pszichológus konzultáns: Csigó Kata

Koreográfus asszisztens: Domokos Flóra

Tervezett szereplők, a társulat táncosai, és előadói:

Gresó Nikoletta, Domokos Flóra, Hoffmann Adrienn, Tárnok Marica, Szabó Gábor, Frigy Ádám, Gergye Krisztián, Fodor Katalin

További tervezett szereplők, vendégművészként, élő zenei előadóként:
Ágens, Philipp György, Szakács Ildikó, ACCORD Quartet

További tervezett színművészek:

Varjú Olga, Spolarics Andrea, Varga Anikó, Pásztor Tibor, Hajós Eszter
(a Bárka Színház művészei)

Díszlet: Árvai György

Jelmez: Béres Móni

Smink, maszk, kellék: Károlyi Balázs

Videó: Laczkó Júlia

Produkciós asszisztens: Trifonov Dóra

HOPPart Társulat:

Korijolánusz

-méhünknek gyümölcse-

(munkacím)

W. Shakespeare Coriolanus című tragédiája alapján, B. Brecht átdolgozásának felhasználásával

Coriolanus történetéből Shakespeare írt tragédiát 1605 körül, ezt Bertolt Brecht dolgozta át 1952-ben.

Ennek a két darabnak a felhasználásával szeretnénk elkészíteni saját Coriolanus változatunkat. A előadás szövegének kiindulópontja az említett két mű, de végleges formáját a próbafolyamat során rögzített színházi improvizációk szabják meg, ennek a folyamatnak köszönhetően –reményeink szerint- egy olyan előadás születik, mely az ókori történetet felhasználva a mai társadalmi és politikai környezetre reflektál majd.

Coriolanus története lehetőséget ad egy generációnk számára fontos kérdés körbejárására: hogyan befolyásolja a szülői elvárás egy ember jellemét. Hogyan válik önmaga torzképévé egy fiatal ember a folyamatos családi és közösségi nyomás hatására miközben „Ő csak ő maga akart lenni”.

A mai ember sokszoros nyomás alatt él: meg kell felelni –családban, iskolákban, munkahelyen, párkapcsolatokban. Az elfojtott feszültségek következményei beláthatatlanok, számtalan esetben gyilkos ámokfutás a végeredmény – manapság szinte megszokott számunkra egy iskolában történő lövöldözés, vagy családirtás.

Coriolanus, - miután sajátjai számúzik, mert politikusi minőségében kudarcot vall, hiszen nem képes alakoskodni- Róma és családja ellen fordul. Ám ez is a megfélemlésről szól, immár az ellenséges oldalnak. Mikor erre ráébred, nem marad számára más, mint a céltalan, tomboló düh, amit egyik oldal sem tud használni. Irányíthatatlanná válik, ezért elpusztítják.

Coriolanus történetében nem a mítosz érdekel, hanem az a folyamat, melynek végére kialakul ez az anyja által nagymértékben befolyásolható, és folyamatosan mások által felhasznált személyiség.

Számomra ez a darab egy misztikumától megfosztott Frankenstein-történet.

Coriolanust neveltetése és a politikai machináció teszi nélkülözhetlenné, majd bosszúálló barbárrá, és végül, -mikor meghozza egyetlen önálló döntését – felesleges, immár hasznavehetetlen emberré. Halála törvényszerű, minden pátoztól mentes: agyonverik az utcán.

Célunk továbbra is, akárcsak a Herrmann csatája című előadásunk esetében, a zenés színház kereteinek tágítása, így a Coriolanusban ismét változatos zenei anyagot használunk: főként kórusműveket, valamint egyéb zenéket átdolgozva, Monteverdin keresztül Schuberten át Amanda Learig.

Bemutató időpontja és helyszíne: 2010. október 1. MU Színház.

Szereplők: Bánki Gergő, Friedenthál Zoltán, Gémes Antos, Herczeg Tamás, Kiss Diána Magdolna, Radnay Csilla, Roszik Hella, Szilágyi Katalin, Takács Nóra Diána, Tóth Orsi, Máthé Zsolt

Jelmez- és díszlettervező: Izsák Lili, Zenei vezető: Matkó Tamás, Dramaturg: Gáspár Ildikó, Rendező: Polgár Csaba

Duda Éva: OVERDOSE

Kísérleti, fizikai és pszichológiai kortárs tánc előadás

Előadók:

GreCsó Zoltán – vendégművész
Jónás Zsuzsa – vendégművész
Bora Gábor – vendégművész
Várnagy Kristóf – vendégművész

Lázár Ezster – társulati tag
Simkó Beatrix – társulati tag
Mikó Dávid – társulati tag
Baranyai Balázs – társulati tag

Zeneszerző:
Kunert Péter

Díszlet-Jelmez:
Masa Richárd

Fénytervező:
Kovács Gerzson Péter

Koreográfus Asszisztens:
Bora Gábor

Produkciós Asszisztens:
Czveiber Barbara

Koreográfia:
Duda Éva

Téma az **addikció**: szenvedélybetegségeink, szociális és érzelmi függőségeink, kábítószeres és függőséget okozó szerek utáni sóvárgó létezésünk okainak keresése. Rengeteg típusú és fokozatú függőségben létezőnk, melyről gyakran tudomást sem veszünk, mint ahogy arról sem, hogy a közértben árult készen, előre csomagolt termékek egyikét sem lennének képesek önmagunknak előállítani és nem is ismerjük az előállításához, megtermeléshez vezető utat, vagyis, ha nem lennének, szinte életképtelennek mutatkoznák a megszerzésükben egészen addig, míg egy szorult helyzetből kifolyólag rá nem lennének kényszerítve az eljárás, elkészítési, összeszerelési mód megfejtésére. Bár, ez alapvetően csak egy szükségállapot, de bizonyos mértékben már ez is egy függés.

Kutatásunk egyik célja ennek a ténynek a körbejárása, feltérképezése, megfigyelése, szimulálása, modellezése, részleges megfejtése, okának vizsgálata. A próbák kezdetétől egy „vizsgálati laborként” szeretném üzemeltetni a tánctermet, ahová a projekt résztvevői önmaguk által gyűjtött, saját „vizsgálati anyagokat” hoznak, „**experimenteket**” melyek segítségével vezetett és szerkesztett dramaturgia mentén, improvizációs technikák által dolgozzuk ki a tervezetten rendhagyó előadás alapelemeit.

Kovács Gerzson Péter / TranzDanz: *Szimultán ablak*

Koreográfus:	Kovács Gerzson Péter
Látványtervező:	Kovács Gerzson Péter
Zeneszerző:	DJ Csodafarkas (Dresch – Szandai – Lukács felvételei felhasználásával)
Táncosok:	Kántor Kata Gera Anita Bora Gábor Ifj. Zsuráfszki Zoltán Katona Gábor
Jelmeztervező:	Szűcs Edit
Technikai munkatárs:	Payer Ferenc
Designer:	Hübner Dorka

Koprodukción partner: MÁNE, Kultúrmata

Az üvegen át a világot látjuk és benne önmagunk tükörképét is. Kölcsönös egymásban tükröződéssel, vagyis belső referenciaviszonyokkal van tehát dolgunk. Minden mindenre vonatkozik, de egyik sem azonosítható önmagával vagy a másikkal – a szimultán ablak kiiktatja az egyértelmű azonosítást, a kint-bent, az én-ő, a mű-értelmezés, a forma-tartalom *evidens* viszonyrendszer lehetőségét.

Valamely (bármely) gondolat materializálódása (formába öntése, azaz artefaktummá alakítása) törvényszerűen magával vonja annak a konvencionális (bár változó) referenciák általi megfejtésének igényét, ami menthetetlenül az értelmezési lehetőségek beszűkülésével jár. Bordieu szerint „Az egyszeriben értelemmel és értékkel telített műalkotás tapasztalata egyazon történeti intézmény két oldala közötti összhang eredménye; a művelt *habitus* és a művészeti mező közösen alapozzák meg egymást: mivel a műalkotás mint olyan, tehát mint értelemmel és értékkel felruházott szimbolikus tárgy csak akkor létezik, akként, ha hallgatólagosan elvárt esztétikai diszpozícióval és tudással bíró nézők fogják fel;”. Ebből a ritkán bekövetkező, „ideális” helyzetből sem következik azonban a műalkotás teljességének megvalósulása, mert azt korlátozzák a még oly művelt esztéta meghatározottságai, a befogadó kor szelleme, ami még mindig (a még oly bonyolult) *evidenciában* véli megtalálni a megoldást. A probléma feloldásának egyik lehetséges útja így a megformálás során *a hiány* hangsúlyossá tétele, sőt, a hiányra koncentrált alkotás, ami a maga *nemlétében* igenis konkrét, de főleg kellő képen nyitott! Ez, a konvencionális referencia hiányának fel- és megismerése vezethet el az erre való törekvés feladásához és egyben az evidens keresése helyett az új, többretegű, az *autoreferenciálist* is figyelembe vevő alkotásig.

A *Szimultán ablak*-ban az egyszer rögzített egyedi, komplex, de egységes esetleges öt testre bomlik szét, amelyek önmagában egyike sem azonosítható önmagával, sem egyikük a másikkal, de még csak a mű részletének sem tekinthetők, hanem csak egymással relációban, önmaguk és az összes többi referenciájaként vizsgálhatók (esetleg értelmezhetők). Egyszerre mindig több réteg látható, az egymásra vetülő és visszaverődő, megsokszorozódó és eltorzuló (?) képekről nem derül ki – talán nem is fontos – hogy melyikük a „valódi” és melyik reflexió. (sőt, egyszerre önmaguk, önreflexiók és egymás reflexiói!)

Egy hajdan koncentrálnak vélt tér (konvencionális referencia!) széthullik, elemei három dimenzióban csúsznak egymásra, megsokszorozódnak, átmenetileg vagy végleg eltűnnek. Az egyszer volt (vagy valósnak tanult) idő is elveszti linearitását, a térhez hasonló módon „működik”: a fragmentáltság nem szétesettség, az újjászülető (elképzelt, de soha meg nem ismert) idő csak alakot vált, vagy tán még azt sem, csupán egyszerre mutatja meg minden arcát.

A produkcióban szereplő (részvevő) művészek már évek óta dolgoznak a koreográfussal, a táncosok (többük koreográfusként is) elismert alkotói a hazai kortárs táncéletnek, a zeneszerző pedig az integratív-innovatív elektronikus zenei élet új, fiatal felfedezettje.

A próbák a MU Színház próbatermében zajlanak 2010. október-novemberében, a bemutató a megújuló MU Színházban lesz, 2010. november végén.

Gold Bea: Vég Veled!

Alkotók, előadók: Gold Bea, Méhes Csaba

Zene: Tabbouch Linda

Konzulens: Kövesdi László

Személyes indíttatás: Méhes Csabával 2001-ben az "Einstein álmokban", majd 2007-ben a "Farkasok Társaságában", illetve a "Farkasfalka és a lány" c. Artus előadásban dolgoztunk együtt. Természetesen követtem önálló előadásait, hiszen mindig is vonzott egyedien erős komikusi vénája, pontos mozgása és megvolt bennem a vágy, hogy partnereként egy „szűkebb”, személyesebb előadásban is együtt dolgozzunk. Ezért kértem fel Öt egy duettre. (A "Kések háza" c. előadásom után erősödött bennem a vágy ismét táncolni is, nemcsak rendezni, koreografálni. A magam oldalán is előkeresni a komikát.)

A választott témáról: Adva van a mi esetünkben két alkotó- előadó, egy férfi és egy nő. Márpedig ha egy férfi és egy nő egy duettben színpadra, egy történetbe lépnek- elkerülhetetlen, hogy előtérbe kerüljön örök szétválasztottságuk és természetes örök vágyuk az összeolvadásra. Ezt az örök férfi- nő viszonyt, harcot, táncot, „kálváriát” fogjuk igazán személyessé téve körbejárni, sarkalatos és színes érzelmi pillanatokat keresve, felfűzve.

Inspiráció: Egy olyan művész hagyatékához nyúltunk, aki mindkettőnk számára egyformán kedves. Akinek munkái, képei, stílusa, teremtett atmoszférája vonz és inspirál bennünket. A szürrealitás és a humor érdekelt minket, ezért René Magritte belga szürrealista festőművész képeit nézve, választva fogunk továbbutazni. A képeket használva a szereplők történetének kibontásához, karakterük felfejtéséhez. Magritte-nak rengeteg olyan képe van, ahol belemerülhetünk a kérdésselvetésbe: Mi ez? Ki ez? Kik ezek? Mi történt itt? Mi történt itt épp az előbb? Olyan finom és sűrű szituációkat rejtenek a képek, amiket nézve szabadon lehet alkotóilag tovább barangolni, gondolkodni. Legtöbbjük kimondottan színpadi helyzetnek is tekinthető, színpadi helyzetet indukál. A tükrök használata- egyszer egy férfi néz bele, egyszer egy nő- miközben az egyik tükre a másik is lehet. Nagyon sok finom talány az, ami nagyon inspiráló. (Magritte maga erre azt mondja: „Képeim látható alakok melyek semmit sem titkolnak, misztériumot hordoznak. Amint nézik a képeket, az emberek ezt az egyszerű kérdést teszik fel maguknak: Mit akar ez jelenteni? Nem jelent semmit, mert a misztérium nem más jelent, mint az ismeretlent. „)

Kiindulópontok: Magritte képei. Ahogy nála elmozdul a valóság, ahogy egy tárgy életre kel, vagy ahogyan egy élőlény tárgynak tűnik: minden lehetséges. Magritte játszik, fantáziál, elbizonytalanít, megnevettet, de el is gondolkodtat, nem engedi a befogadás automatizmusát. Ilyen világban történnek a dolgok ezzel a két emberrel, olyan világban ahol a környezet kép-ként hat és beszél, ahol egy gesztus megismétlődhet és így már akár más jelent. Ahol tükröződhetünk és sokszorozódhatunk, ahol eltörhetünk, elfolyhatunk, ahol tényleg bármi de bármi megtörténhet és ettől személyes.

Megvalósítás, rendezői elvek, dramaturgia, koreográfia: A megvalósításban elsődleges a képiség. Az erős képi hatások jól használhatóak a tartalmi sűrítésre és erősödik a képzőművészeti, avagy filmes megfogalmazás – egy más síkon hatva a befogadóra. Kulcsfogalmak a: szürrealitás, humor, költőiség. A humor központban tartása nem a szereplők állandó karakteres, karikírozott mozgását jelenti! Sokkal inkább a helyzet komikumát amibe kerülnek. A szituációban, a pillanatban levés éleit- kihívásait. A költőiség alatt azt a szenvedélyességet, bátorságot is értjük, ami a szépség jelenlétét képes olyan dolgokban is meglátni, keresni, ahol többnyire a fájdalmat és hiábavalóságot lát az ember. A dramaturgiát ciklikusan szerkesztjük, vissza- visszatérve egy-egy kulcsfontosságú helyzethez, döntéshez. A körkörös szerkesztés által felderenghet a remény, vagy még mélyebbre nyomhat bennünket a sors keze. Fontos, hogy nézhessünk valamit így is, és nézhessünk valamit úgy is, hogy ne csak egy kiszámítható csúcspontja legyen a történetnek, hanem rétegetlen, bonyolultabban, több síkon hathasson. A játékoság- az éppen oda nem illő, nem várt dolgok, gesztusok alkalmazása, kijátszása - ahogy Magritte képein is- segítik az értelmezés sokszínűségét, éberrel tartva a befogadót és segít félre tolni a berögzött kódolást.

Természetesen valami megfejteni valót rejtünk az eseményekbe, ami megadja a tétjét a kapcsolatunknak. Az egyikük meghal. Megölik? Haldoklik? A másik ölte meg? Vagy éppen, hogy megmenti? Lehet, hogy mindezt

már láttuk megtörténni? Mi a jövője egy ilyen kapcsolatnak? Mi torzít jobban, ha megteszem amire vágyom, vagy nem teszem soha? Rengeteg kérdés létezik amitől mi is tovább élünk., egy biztos: a Vágy! A Vágy Órá! A Vágy Vele!

És, hogy mindegyre marad-e idő?

A kontakt táncot használva dolgozunk. Kimondottan fontos, hogy a férfi és nő viszonya ne csak jelzett legyen. Szükség van rá, hogy ténylegesen összegabalyodhassanak fizikálisan is. Kölcsönhatásuk, testük- lelkük egymásra hatása, dinamikája is „mesélhessen”.

Tér és kellékek: Egyszerű, de nagyon kifejező látványban gondolkodunk. Magritte-os világ, ami észrevétlenül megelevenedik. (Ajtó, ablak, egy szobor, egy tükör, festett felületek, amik felkúsznak a szereplőkre is)Olyan tér és tárgyak amik kép-ként is erősek. Olyan látvány és atmoszféra, ami beszippant, kíváncsivá tesz és misztériuma van.

Zene: Írott és beemelt zenét használunk, egy- két felületnek, stílusnak, zenének (pl.: tangó) átírását, áthangszerelését kipróbálva. Mindenképpen populáris irány a mérvadó zeneileg. Nem kívánjuk lila ködbe, túl elvont hangulatba, hangulatokba sodorni a nézőt.

Tabbouch Lindával már régóta dolgozunk együtt. Vele fogok dolgozni a „Vég veled!”- en is.

Természetesen a dallamos, energikus, vagány, sodró zenéken kívül testhangokban, színpadi hangkeltésben is gondolkozunk. Emellett ismert hangokat, zörejeket átértelmezve használnánk, azokat pont nem oda téve ahol esetleg várnánk.

Az ea.időtartama: min. 40 perc

MU Terminál évadterv 2010-2011

Terminál V. évfolyam C Est 2010. május
Jens Bjerregaard – Gaál Mariann közös estje

Terminál Évadzáró Est 2010. június
Katonka Zoltán koreográfiája

Terminál Évadnyitó Est 2010. szeptember
Fehér Ferenc – Fejes Ádám közös estje

Terminál Évadnyitó Est továbbjátzás 2010. október
Fehér Ferenc – Fejes Ádám közös estje

Terminál VI. évfolyam A Est 2010. november
Barta Dóra – Hód Adrienn közös estje

Terminál A Est továbbjátzás 2010. december
Barta Dóra – Hód Adrienn közös estje

Terminál Extra 2011. január
Andrea Boll önálló estje

Terminál VI. évfolyam B Est 2011. február
Vera Ondrasikova – Gergye Krisztián közös estje

Terminál Extra továbbjátzás 2011. március
Andrea Boll önálló estje

Láng Annamária: SYD

PROJEKT LEÍRÁS

A MU Színház a Trafóval és a Flórián Műhellyel közös koprodukcióban hozza létre és fogadja be Láng Annamária és Nagy Fruzsina legújabb produkcióját, egy fiktív híresség, egy afrikai énekesnő életét bemutató zenés performanszt.

Láng Annamária és Nagy Fruzsina 2007. őszén debütált önálló alkotóként, majd *PestiEsti* című előadásukat 2008. tavaszán egy újabb bemutató, a *Made in China* követte. 2010. őszén elkészül harmadik önálló produkciójuk, melyben (az előző két alkotás művészi koncepcióját követve és ötvözve) ismét fontos hangsúlyt kap a zene, a filmes-videótechnika és a személyes történetmesélés.

A SYD egy fiktív híresség, egy fekete énekesnő életét meséli el. Az előadás apropója, SYD magyarországi koncertje a MU Színházban. A nézők erre az eseményre érkeznek, ahol persze semmi sem úgy alakul, ahogy várni lehetett: a koncert valóságos lázálommá változik, térbeli és időbeli ugrásokkal. Egyre jobban összemósódnak a valóságok határai, az énekesnő és az őt játszó színésznő személye és története, míg a végén már magunk sem tudhatjuk, hogy melyik valóságnak vagyunk tulajdonképp szemlélői és szereplői?

A SYD tehát belső utazás, skizofrén monodráma: minden valósághű, számunkra nagyon is ismerős, ám fiktív. A személyességgel és a személyiséggel való játék kényes egyensúlya. Realitás és illúzió tetten érhetetlen keveredése.

A szöveg megírására az alkotók korábbi munkatársukat, Vinnai Andrászt kérték fel, az előadásnak ugyanis fontos része az a fajta líraiságot, intimitást és játékosságot ötvöző nyelvi gondolkodásmód, amit Vinnai szövegei képviselnek. Az előadás valóságokat összemósó „kint is vagyok, bent is vagyok” játéka során különösen fontos, hogy megtörjük a klasszikus és lineáris történetmesélés hagyományát, minél kevésbé legyen homogén az előadás szövege, minél szélsőségesebb helyzetekben láthassuk a főszereplő(ke)t.

Az előadást koncert jellegéből adódóan élőzenével játsszuk majd. A dzsesszes elemekből építkező, ám a 60-as éves funky stílusát megidéző dalokat (SYD számain) kifejezetten ehhez az előadáshoz írja Szesztay Dávid zeneszerző.

Az előadás során tudatosan használni akarunk olyan technikai eszközöket, melyek által műfaji keveredés, párbeszéd jöhet létre színház és film között. A vetítések, filmes hatások segítségével is a valóságba betörő virtuális valóság keveredését, az álom és ébrenlét határán mozgó létállapotot kívánjuk erősíteni.

Az előadás világának kiindulási anyagát különböző művészeti inspirációk adják.

Cindy Sherman amerikai fotóművész, aki képeire mindig önmagát komponálja különböző nőtípusokként. Izgalmas kísérlet ez, hogy miként változhat át az ember, és fontos tapasztalat saját jelenlétünkről, arcunkról, testünkről. Ennek tanulmányozására, Sherman mintájára Nagy Fruzsina is készített egy fotósorozatot, amin Láng Annamária különböző nemzetiségűre sminkelt nőalakjai láthatók.

Michel Gondry francia film – és videóklip rendező vizuális világlátását és komponálási technikáját próbálják majd meg az alkotók átfogalmazni a színház nyelvére, színházi környezetben megjeleníteni azt.

John Cassavetes filmje, a *Premier* pedig témája miatt (maga a színház, a backstage perspektíva és annak titkai) rokon a készülő produkcióval.

„Mikor elkezdek énekelni egy koncerten, azt érzem, hogy képtelen leszek leállni... hogy bele fogok halni az utolsó szám után, ha abba kell hagynom. Persze aztán valahogy mindig sikerül leállni. És eddig még egyszer sem haltam bele...”

Syd Koumba (1955 – 2000)

Sydonie Raawiya Koumba afrikai énekesnő negyvennégy éves korában halt meg tisztázatlan körülmények között Togóban, egy tengerparti kisvárosban rendezett koncert közben. A hivatalos források szerint kábítószertúladagolás okozta a halálát, de a helyi lakosok között azóta is az a legenda kering, hogy egyszerűen halálra énekelte őt a közönsége.

Syd Franciaországban született egy nehéz sorsú bevándorló család harmadik gyermekeként. Bár egy gospel kórus szólistájaként már gyerekként is hírnevet szerzett magának, a kis Syd mégsem érezte magát közel a keresztény egyház világához és az európai életformát is idegennek érezte. Első dalai, melyeket még gyerekfejjel írt kizárólag a visszatérésről szólnak, a visszatérésről a szülőföldre, ahol még sohasem járt. Miután két bátyja az igazságszolgáltatás elől menekülve visszatért Afrikába, neki sem volt már sokáig maradása Európában. Tizenkét éves korában egy teherhajón elrejtőzve szökött vissza a fekete kontinensre, ahol aztán városról városra, faluról falura vándorolva próbálta meg felkutatni testvéreit. A két fiúval végül harminc éves kora után sikerült újra felvennie a kapcsolatot.

Sydonie gyerekkorától kezdve a zenének élt. Énekel mindenhol, ahol csak engedték, később pedig, ahová csak hívták. Karrierjének e korai szakaszát szinte semmilyen dokumentáció nem őrzi. Itt-ott felbukkannak régi filmfelvételek, melyeket turisták készítettek a kamaszlányról, aki képtelen abbahagyni az éneklést.

A nézők SYD koncertjére érkeznek, ahol az első szünetben, egy férfi szólítja meg a főszereplőt és a terem közönségét a hangrendszeren keresztül. A hangnak nincs gazdája, nem tudni, honnan jön, ám amit közöl, az tökéletesen egyértelmű.

Amennyiben a mikrofonból nem jut át jel a keverőpultba, a színpad a levegőbe repül. A keverőpultban ugyanis egy pokolgép van elhelyezve, a termet pedig senki sem hagyhatja el, az ajtók le vannak zárva. Telház van. Senkinek sem jó, ha kitör a pánik, így az énekesnő belemegy a játékba, énekel tovább. Ám a hang többet akar. Azontúl, hogy ő diktálja a tempót és a hangnemet, egyre inkább átveszi a hatalmat az énekesnő magánélete felett.

A rejtélyes túszejtő folyamatosan döntéshelyzetbe kényszeríti a főszereplőt. Rábírja, hogy szakítson a barátjával a nézők szeme láttára a skype-on. Hogy tagadja meg a bankjánál a havi törlesztő részletet. (Természetesen dal formájában.) Hogy rendezze viszonyát a szüleivel. Hogy énekeljen el egy olyan dalt, amit képtelen elénekelni. Hogy szeressen bele az egyik rajongójába. Hogy mutassa meg a valódi arcát. És ha már kifogyott a dalokból, hát improvizáljon. A lényeg, hogy a mikrofon a szája előtt legyen, a szájából pedig hangok jöjjenek elő.

Feladhatná, de nem teszi. Talán azért, mert a túszejtő hangja egyre inkább hasonlít az övére...

3. számú Melléklet

MuLab

A MU Színház laborintézete

2010/2011

A MU Színház a 2009/2010-es évadtól egy új kezdeményezést, programot indított el **MuLab** néven, mely nem hazudtolja meg a színház eddigi profilját és a 18 éves hagyományt, csupán kiszélesíti azt. A program célja, hogy **a befogadás jelentését tágítsa, újraértelmezze**. Mit is jelent ez tulajdonképpen?

a, Befogadói, mint színházvezetői elvárások tágítása:

az alkotóktól nagyobb aktivitás és a produkció túl intenzívebb jelenlét elvárása
újfajta kommunikáció a közönséggel (nyílt próbák, közönségtalálkozók)

b, Befogadói, vagyis a nézői oldal tágítása, azaz szélesebb közönségrétegek megszólítása, kiemelten egy új generáció (a középiskolás korosztály) színházra-színházi nevelése.

A MuLAB működésének lényege, hogy **folyamatokra koncentrálni**, tehát elsősorban nem a végtermék, a kész előadás érdekl. Befogadni ugyanis kísérleteket, gondolatokat is lehet, nem csak kész produkciókat. Egy alapötlet felkarolása és végigkövetése adott esetben izgalmasabb vállalkozás színházvezetői, alkotói és nézői oldalról is, mint ha „csupán” egy már elkészült előadást helyezünk a középpontba. Így jöhet létre ugyanis valódi párbeszéd, ha lehetőség nyílik bepillantani a folyamatba, ha az alkotó nem kijelent, hanem kérdez és közösen gondolkodik közönségével.

A 2010/2011-es évadban a program a színházi nevelésre koncentrálni. Alapvető célunk a színházon keresztül (de más művészeti ágakat is segítségül hívva) megismerni ezt a generációt, a mai 6-18 éveseket, és párbeszédbe kezdeni velük.

Hiszen van ez a generáció, a következő generáció,

akik még az iskolapadokban ülnek, de

akik nemsokára fontos szereplői lesznek társadalmunknak,

akik természetszerűleg máshogy viselkednek és gondolkoznak, mint mi

akik mást és máshogy értenek ebből a világból

akiket érdemes lenne szóra bírni és meghallgatni

akikkel kommunikációt kellene provokálni.

A legfontosabb tehát a kommunikációra, gondolkodásra készítés, mely legalább olyan fontos a generációk között, mint a kortárs közegben. (Szellemi) aktivitást várunk el, ugyanis nem lehetünk csupán csöndes és kényelmes szemlélői életünknek, igenis aktívan részt kell vennünk benne, irányítanunk kell azt. Tudnunk kell a körülöttünk zajló eseményekről, lépéseket kell tennünk, hogy megértsük a világ működését, véleményünk kell hogy legyen, és meg kell tanulnunk kommunikálni is erről. Erre a bátorságra, a gondolkodás és aktivitás bátorságára szeretnénk lehetőséget adni a fiatal korosztály számára.

Megcélzott és megszólított résztvevőkként természetesen nagy számban számítunk a 11. kerületi középiskolásokra. Tényleges bevonásukra külön hangsúlyt fektetünk a kerületi iskolák megkeresésével. Mindez nem kis kihívást és missziót jelent, hiszen a 11. kerület nagyságát tekintve Magyarország ötödik legnagyobb városa lehetne, számtalan iskolával és ifjúsági intézménnyel. Véleményünk szerint tehát a színház szűkebb és tágabb vonzáskörzetében igen nagyszámú fiatal szólíthatunk meg programunkkal. De az ő bevonásukon túl, természetesen minden eseményt, minden projektet nyitottá teszünk bárki számára.

A MuLAB a 2010/2011-es évadban a következő projektek szervezését, kitalálását, befogadását tervezi színházi nevelési programján belül:

theARTo II. workshop

theARTo III. Workshop

MuLAB tanterv

Lakmusz csoport: Amőba akció
THEARTO II, THEARTO III.

A MuLab 2010/2011-es évadban önálló gyermek- és ifjúsági előadásokat is hoz létre, Dražen Šivak horvát színész-rendezővel szoros együttműködésben.

Dražen Šivak színész, rendező, a The Group társulat vezetője, évekig mozgást tanított a Zágrábi Színművészeti Akadémián. 1999-ben színész kollegájával közösen találta ki önálló színházi-alternatív oktatási módszerét a theARTO-t, ami azóta több mint ezer előadást megért, és több mint tízezer gyerek vett részt benne. Rendszeresen tart workshopokat külföldön is, 2009-ben, eddigi munkássága alapján, az Amerikai Egyesült Államok Külügyminisztériuma meghívta Future Leader's programjába, aminek keretén belül pár hónapon keresztül egy színházi szakemberekből álló nemzetközi csapattal dolgozott együtt.

A MU Színház azt tűzte ki célul, hogy két évad alatt workshopok formájában lehetőséget biztosít magyar alkotók számára, hogy elsajátíthassák a theARTO-módszer két szakaszát, és az így születő, szakmailag is színvonalas, és elkészítési módjában újító erejű előadásokat bemutatja, repertoárjára tűzi.

THEARTO – A SZAVAK ELŐADÁSA (workshop és színházi előadás)

A MÓDSZER

theARTO 1 – színészek adnak szavakat gyerekeknek (6-10 éves korosztály)

A gyerekek rövid, 3 perces jeleneteket készítenek művészek, drámapedagógusok és pszichológusok segítségével, a tanárok és a szülők felügyelete mellett. Ezáltal az alkotók képet kaphatnak arról, hogy a gyerekeket mi foglalkoztatja, miről hogyan gondolkoznak. Mindez a tapasztalat vezérfonala lesz a későbbi munkának. Ez a szakasz az iskolákban történik, egy hétig tart, és egy közös beszélgetéssel, elemzéssel zárul.

theARTO 2 – gyerekek adnak szavakat (6-10 éves korosztály)

Az alkotók azt kérik a gyerekektől, hogy fogalmazzák meg és írják le egy szóban a legtitkosabb vágyukat, kérésüket, vagy amit látni szeretnének a színpadon megelevenedni. Ezekből a szavakból az alkotócsoport kis jeleneteket készít, mindegyik vágy, kérés színházi megfajtását.

Az előadás folyamán, mielőtt egy újabb jelenet elkezdné, az a gyerek, aki a szót adta, kiáll a színpadra, elmondja a nevét és az általa választott szót. Mindez erősítheti a gyerekek önbizalmát, fejlesztheti fantáziájukat, kezdeményezőkézségüket, megadhatja a színház személyességének, közvetlenségének érzését.

theARTO 3 – színészek választják ki a szavakat (14-18 éves korosztály)

Egy vagy két színész olyan szavakat választ ki, melyek ismeretlenek, vagy érdekesek lehetnek a gyerekeknek (például születés, matematika, víz, telekommunikáció), és készítenek egy 45 perces előadást díslet, jelmez, kellék nélkül, melynek során konkrét információkat, ismeretanyagot adnak át a diákoknak, de kizárólag színészi eszközökkel. Ez a szakasz nagyon jól használható alternatív tanórákhoz akár iskolákban, akár színházban.

THEARTO 2 (Gyerekelőadás)

2010. FEBRUÁR 22 – MÁRCIUS 7. ÉS 2010. ŐSZ

2010 telén Dražen Šivak két hétre Magyarországra jött, hogy intenzív workshop formájában ismertesse meg a theARTO-módszer második szakaszát magyar alkotókkal. A workshopon főleg fiatalok vettek részt, tizenhat alkotó, Šivak külön kérésére kifejezetten sokszínű csapat: öt színész, öt énekes, két táncos, egy zenész, egy építész, egy bábkészítő, egy fotós.

A workshop ideje alatt az alkotók elméleti bevezetőt hallhattak a módszer kialakulásáról és az eddigi tapasztalatokról, színész- és mozgástréningen vettek részt, valamint a szavak által inspirált jeleneteket próbálták Šivak vezetésével. Az alkotóktól Šivak azt várta el, hogy egyenrangú felekként vegyenek részt a jelenetek kitalálásban és megvalósításában is. Mindenki legyen színész és senki se legyen az, vagyis a jelenetekben mindenki egyformán, önmagaként *legyen jelen*.

A gyerekekkel mindösszesen kétszer találkoztak (amikor eljöttek a színházba, hogy elmondják a szavaikat és az előadás alkalmával), ugyanis a módszer ezen szakaszának fontos alappillére, hogy ne akarják a gyerekeket megismerni, történeteket látni a szavaik mögé és ezáltal megfelelni az elvárásaiknak.

„Ahogy te vagy én értünk egy szót – ecseteli Šivak –, az egészen más, mint ahogy a gyerek teszi. Ha ő azt mondja, hogy csokiszökökút, az az ő világából jön, az neki jelent valamit, de nem ugyanazt, amit nekünk. De képzelj el, hogy a gyerek kiáll mindenkivel szemben a színpadra, azt mondja, hogy ez volt az én szavam, hogy aztán egy felnőtt mutasson valamilyen érdekes és komoly dolgot, amit az ő szavából csinált: ennek nagyon nagy hatása van rá, ami hosszan kitart majd az életében – lehet, hogy azt mondja, hogy én nem ilyen csokiszökökútra gondoltam, de nem ez a lényeg. Ezek a rövid előadások hidak a gyerekek és a művészek között, ami növeli a képzelőerejüket, új kérdéseket vet fel számukra, amivel új területeket fedezhetnek fel. Ha megkérdezik a szüleiket vagy bennünket, hogy miről is szól, amit láttak, akkor olyasvalamin gondolkodnak, ami teljesen új számukra, ami által megtanulják, hogy nem minden logikus, nem minden előrelátható, és megismerhetnek egy egészen másfajta gondolkodásmódot.”

A jelenetekben tehát véletlenül sem illusztrálni kellett, vagyis konkrétan eljátszani az adott szót, hanem megérteni, hogy mit jelenthet az a szó a gyerekek számára és arra találni egy saját, adott esetben „felnőtt” megfelejtést. A gondolat átvétele volt a fontos. Így, olyan gyerekek és felnőttek számára is értelmezhető jelenetek születtek, melyek a gyerekeket úgy veszik komolyan, hogy tovább gondolják a kéréseiket és ezáltal tovább gondolkodásra készítetik őket is.

A workshophoz a MU Színház szomszédságában működő iskolában találtunk két osztályt (egy elsős és egy másodikos), velük az alkotómunkával párhuzamosan külön foglalkozott Róbert Júlia dramaturg. Fontos volt ugyanis, hogy ők is komplex programként éljék meg ezt a két hetet.

A foglalkozások a következők voltak:

- beszélgetés az iskolában a színházról általában (élmények, elvárások)
- látogatás a MU Színházban: a gyerekek elmondják a szavukat, belenézhetnek a próbába
- a gyerekek lerajzolják a vágyukat, a rajzokból kiállítás készül a színházban
- játék a színházban (alapozó drámapedagógiai játékok)
- előadás, amire tanárokkal és szülőkkel eljön az osztály
- levezető, összegző beszélgetés az iskolában
- a gyerekek fogalmazást írnak az előadásról, az élményről

A március 6-i előadás sikerét látva úgy gondoljuk, hogy érdemes az előadást önálló útra indítani és tovább játszani. Érdemes a kísérletezést folytatni, és a szóadó gyerekek után olyanokat is meghívni, akiknek nincs személyes kapcsolatuk az alkotókkal, az előadás születésével, vagyis akik pusztán a színházi élményért jönnének el. Épp ezért az eddig március 6-án két alkalommal lepróbált előadást a 2010/2011-es évad elején felújítjuk és tovább próbáljuk, októberben pedig bemutatjuk a szélesebb közönségrétegnek.

THEARTO 3 (Ifjúsági előadás) EGÉSZ ÉVADON ÁT

A theARTo 2 workshopjától eltérően ez esetben nem pár hetes intenzív együttműködés során sajátíthatják el az érdeklődők a módszert, hanem egy évadon keresztül önállóan dolgoznak, havonta konzultációs alkalmakon találkoznak Dražen Šivakkal, tavaszra pedig megszületik önálló előadásuk. Ezt az előadást mutatja be a Mu Színház 2011. márciusába az ifjúsági korosztálynak.

A theARTo 3, mint módszer valahol a drámapedagógiában használatos „*tanítási dráma*” és a külföldön ismertebb, Magyarországon a Kolibri Színház által bevezetett „*osztályterem színház*” között foglal helyet. Az elsőtől képest több benne a színház, a másodiktól képest több benne az oktatás. Míg a tanítási dráma módszerét alkalmazva „a gyerekek a tanárral közösen kialakított fiktív világ (történet) drámai kontextusán belül szerzett tapasztalatokon keresztül foglalkoznak különböző tanulási területekkel”, ahol adott esetben a tanár szerepbe lép, hogy ezáltal közelebb hozza az adott szituációt a diákokhoz, addig az osztályterem színházi előadásokon előre megírt darabokat játszanak el a színészek, melyek témája és helyszíne jellemzően iskolai, osztálytermi, sokszor a néző gyerekeket résztvevőnek tekinti, így testközelbe hozza számukra a színház élményét és eközben számukra fontos problémákról beszél.

A theARTo 3 módszer során a színész szaktanárokkal és pszichológusokkal konzultálva kiválaszt egy, az oktatási anyaghoz szorosan vagy akár preventív módon kapcsolódó témát. Az adott témáról minden információt és tényudást összegyűjtve monodrámát ír, amit színészként ad elő, díszlet és jelmez nélkül. Ezáltal a diákok konkrét tudáshoz is jutnak, de egyszersmind színházi élményük is lesz, ám ez esetben nem egy történetet elmesélése által. A színész nem szerepben, hanem civilben-színészként van jelen. Játsszik és tanít. E módszernek a konkrét oktatáson túl a szociális funkciója, szerepe is igen nagy, hiszen bizonyos életkorban, sőt bizonyos problémák, nehézségek esetén (pl. drogozás, terhesség) ez lehet a megértés, feldolgozás legmegfelelőbb módja.

A projektre két-három fiatal színészt keresünk, (egyeztetések folynak többek közt Jaskó Bálinttal, Ötvös Andrással, Tóth Simon Ferencsel) akikben egyszerre megvan a képesség arra, hogy kitaláljanak, megrendezzenek, és egyedül eljátszanak egy előadást, de akik olyan pedagógiai érzékenységgel is rendelkeznek, hogy jól tudnak majd kommunikálni a gyerekekkel.

A résztvevők ősszel bevezető előadást hallhatnak a módszerről, videó anyagokat nézhetnek már elkészült előadásokról és közösen elkezdik keresni a megfelelő témákat. Márciusra két-három önálló előadás születik majd, amiket az évad hátralevő részében a színház mellett iskolákban fogunk játszani.

A MuLab tanterv

TALÁLD KI A SAJÁT MESÉDET!

– egy tanéven át tartó komplex program általános iskola alsó tagozatosok számára –

A programba speciálisan egy osztályt választottunk ki, akik már a 2009/2010-es évad során is együttműködő partnereink voltak.

A MU Színház közvetlen szomszédságában működő Bárdos Lajos Általános Iskola és Gimnázium 1.z osztálya 2010 február-márciusában a Dražen Šivak vezette theARTo 2. workshop résztvevője volt. A workshop első napján a gyerekeket arra kértük, hogy egy szóban fogalmazzák meg legtitkosabb vágyukat, vagy amit szívesen látnának színpadon megelevenedni. A szavakból egy tizenhat fős alkotócsoport két hét alatt egy órás előadást készített, melyre az osztály és a gyerekek családja is eljött. A workshop ideje alatt a gyerekekkel külön is foglalkoztunk iskolai beszélgetések, kreatív feladatok és a színházban tartott drámafoglalkozás keretében.

Következő lépésként a 2010/2011-es tanév során egy egész éven át tartó közös munkába kezdünk az osztállyal, és ezáltal megpróbáljuk a programot bővíteni, és mind a befogadást, mind a közös alkotást elmélyíteni. A közös munkát minimum egy évre tervezzük, helyszíne az iskola, a MU Színház, és az egyes foglalkozásokhoz esetlegesen speciálisan kapcsolódó terek. A foglalkozásokat havonta egy alkalommal tartjuk, adott esetben azonban a közbenső időszakokra is adunk feladatot, elfoglaltságot a gyerekeknek. Fontosnak tartjuk, hogy minden foglalkozás komplex élményt adjon, sok játékkal és kreativitással tanítson színházról és a minket körülvevő valóságról.

Az egész tanéven átívelő program központi motívumát és vázát egy közösen megírt mese adja.

1. ALKALOM – MESEÍRÁS (iskola)

A foglalkozásvezető elkezd a mesét: „egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy...”. Minden gyerek egy-egy mondatot mond egymás után, így a kör végére elkészül az alaptörténetünk. Utána közösen megbeszéljük, összegezzük, hogy milyen helyszíneken játszódik a történet, kik a szereplői, hogyan képzeljük őket? A foglalkozás végén azt kérjük, hogy mindenki készítsen egy rajzot, ami a mese világát, szereplőit ábrázolja.

A meseírás folyamatát felvesszük diktafonra, hogy később leírassuk és megmaradjon minden részlet. Fontos, hogy a foglalkozásvezető az első mondattal lerakja a mese alapjait. Átgondolandó, hogy az „egyszer volt” mondat vége a helyszínt jelölje (például egy erdő, egy város), vagy a főszereplőt. Amennyiben a helyszínt jelöljük, könnyebben tudunk tervezni már előre a következő alkalomra.

2. ALKALOM – A HELYSZÍN (a helyszín)

Elvisszük a gyerekeket egy olyan helyre, ami nagyjából az a környezet, mint amit a mese helyszínéül jelöltek meg. Például egy erdőbe, vagy egy tóhoz, vagy a város egy zsúfolt pontjára stb. Arra kérjük őket, hogy pontosan figyeljenek meg mindent. Mi jellemzi ezt a helyet? Milyen hangokat, zajokat hallanak? Milyen szagokat éreznek? A kirándulás végén azt kérjük, hogy mindenki hozzon el onnan valamit, ami számára azt a helyszínt jelképezi. (például egy falevél, egy kavics, vagy absztraktabb módon akár csak egy emlékkép)

3. ALKALOM – A HELYSZÍN (színház)

Alapozó drámapedagógiai gyakorlatok segítségével megpróbáljuk felidézni a helyet, ahova kirándultunk. A gyerekek behunyt szemmel fekszenek a földön, elképzelik a helyszínt. Arra kérjük őket, hogy adjanak ki olyan hangokat, zajokat, amiket ott hallottak. Így megteremtjük az atmoszférát. Utána arról beszélgetünk, hogy kinek milyen élmény volt a kirándulás, összeszedjük, hogy pontosan milyen volt az a hely, és mindenki bemutatja a tárgyat, amit elhozott. A beszélgetés után újra játszunk, alapvetően mozgási feladatokkal. Képzeljük el, hogyan mozoghatunk az elképzelt helyszínen? Mit lehet csinálni ott? Milyen gyors és milyen lassú mozgásokat végezhetünk?

4. ALKALOM – A SZEREPLŐK (színház/iskola)

Beszélgetés a szereplőkről. Kik ezek? Hogy néznek ki? Milyen jellemző tulajdonságaik vannak?

Használhatjuk a drámapedagógiában ismert „szerep a falon” módszert: egy csomagolópapírra felrajzoljuk a figurát, és mellé írjuk a tulajdonságait. Mivel azonban egy egyelőre még nem létező, vagyis éppen alakuló, születő figuráról van szó, oda kell figyelniük, hogy a gyűjtés egyben fantáziajáték is, nem pusztán összegzés, vélemény- és látásmód ütköztetés – ahogy hagyományosan.

Hogyan viselkednek? Milyenek a mindennapjaik? Milyen a kapcsolatrendszerük? (család, barátok)

A foglalkozás végén azt kérjük, hogy mindenki válasszon ki egy figurát, akivel bővebben foglalkozni akar.

5. ALKALOM – A SZEREPLŐK (színház)

Beszélgetés és játék a szereplőkről. Mindenki az előző alkalommal kiválasztott figurával foglalkozik.

Nyilván lesznek átfedések, így a gyerekek kiscsoportokban dolgoznak.

Mozgásgyakorlatok: hogyan mozog, hogyan jár ez a figura. (az is lehet, hogy állat).

Mi a kedvenc étele? Képzeld el egy reggelét. Milyen, amikor a barátaival van? stb

A kérdések, feladatok persze nagyon függenek attól, hogy milyen figurákat találtak ki.

A foglalkozás végén a kiscsoportokból visszahozzuk a jeleneteket és megmutatjuk egymásnak.

6. ALKALOM – A DÍSZLET (iskola)

Újra visszatérünk a helyszín kérdéséhez. Hogyan lehetne az osztályteremből erdőt/várost stb varázsolni? Rendezzük át a teret. Használjuk a berendezési tárgyakat másként, ruházzuk fel őket más funkcióval. Lehet egy felfordított padból autó? stb

Kézműves foglalkozás keretében készítsünk a falakra dekorációt, hogy még inkább a mese helyszínét idézze.

Használhatjuk az egész épületet is. A mesénk milyen helyszíne lehetne az udvar? A vécé? A tornaterem? Az ebédlő?

7. ALKALOM – A JELMEZ (iskola)

A foglalkozást összeköthetjük egy farsangi bállal is.

Mindenki az általa korábban kiválasztott figura „bőrébe bújjik”. Hogy néz ki, hogyan öltözködik? Megelevenednek a figurák. Összehasonlítjuk az azonos szereplőket, mik a hasonlóságok, mik a különbségek?

8. ALKALOM – A TÖRTÉNET (DRAMATURGIA) (színház)

Felelevenítjük, hogy mi is volt a mesénk cselekménye? Mi történt a szereplőkkel? Mik a legfontosabb pillanatok ebben a történetben?

Készítünk egy állókép/szoborcsoport-albumot, ami a történet legfontosabb pillanatait mutatja be.

A szoborcsoportok elkészítéséhez drámapedagógiai konvenciókat alkalmazunk: milyen távolságra állnak egymástól a szereplők? – viszonyok, milyen testtartásban? stb

A szobrok egy-egy mondat erejéig elevenednek meg, amíg kihangosítva meghallgatjuk, hogy mit gondol, mit érez abban a pillanatban, ebben a helyzetben a szereplő.

9. ALKALOM – A TÖRTÉNET (színház)

Megvannak a kulcsjeleneteink, pontosan ismerjük a szereplők érzéseit. A korábban elkészített szoborcsoportokból rövid, pármondatos jeleneteket készítünk.

KIEGÉSZÍTŐ GYAKORLATOK, FELADATOK

Az egész program alatt az osztály nyilván együtt él a történettel. Bármikor kérhetjük, hogy készítsenek rajzot (a helyszínről, a szereplőkről), amik kikerülhetnek az osztályterem falára.

A hatodik alkalom után a továbbiakban a tanítás folyhat a feldíszített a teremben, az elképzelt helyszínen, a „díszletek közt”.

Egy csomagolópapírra leírhatjuk közösen is a mesét, mindenki azt a mondatot, amit mondott. Ezt is kirakhatjuk a teremben.

A foglalkozások sora bővíthető, ha a történet úgy kívánja, lehet egy alkalom, ami például a bábokról, bábozásról, vagy ami a zenéről szól.

A meséhez kapcsolódóan elképzelhető még bármilyen külső program, kirándulás stb.

A programot az osztályfőnök segítségével Róbert Júlia dramaturg tartja, a mozgást és helyzetgyakorlatokat igénylő foglalkozásokat Vadas Zsófia Tamara táncos és adott esetben egy-két színész bevonásával.

TALÁLD KI A SAJÁT SZÍNHÁZADAT!

– egy tanéven át tartó komplex program középiskolások részére –

I. FOGALOM

1. ALKALOM – TAPASZTALATOK (iskola)

Előzetes beszélgetés, még az iskolában. Először ők vannak otthon, mi megyünk vendégségbe. Fontos, hogy mindenekeelőtt pontosan lássuk, miből indulunk ki?

Milyen előadást láttak legutóbb?

Miért pont azt nézték meg? (iskolai szervezés = kötelező, vagy önszántukból?)

Milyen gyakran mennek színházba?

Milyen előadásokat láttak még?

Melyik emlékezetes és miért?

Van-e ami nagyon nem tetszett és miért?

Mi jut eszükbe, ha azt hallják, hogy színházba fognak menni?

Mivel kapcsolják össze a színházat? (milyen épület? szépruha?)

Mitől lehet érdekes a színház?

Mit tudhat többet a színház például a mozihoz vagy az internethez képest?

Mi kell ahhoz, hogy valami színház legyen?

Beszélgetés alatt drámás eszközök: fel lehet írni a válaszokat csomagolópapírra, kiscsoportos munka stb

II. ÉPÜLET

2. ALKALOM – BEJÁRÁS (színház)

Valószínűleg senki sem ismeri közülük ezt a helyet, de az első beszélgetés alapján valamilyen elvárásokkal jönnek majd. A klasszikus elvárások lerombolása.

A MU Színház bemutatása. Építészeti tervek. Ilyen volt, ilyen lett. És mögötte a gondolat.

Milyen hangulatú számukra a hely?

Milyen helyre mennek be ők (fiatalok) szívesen?

Mi kell ahhoz, hogy egy hely működjön?

A színház helységei (ha próba vagy beépítés van, akkor is)

A színház munkatársai → kinek mi a feladata? (alapfogalmak tisztázása)

A színház működése (mi az, hogy befogadó színház? + tárgyak: heti munkarend stb)

III. ELŐADÁS

3. ALKALOM – TÉMA VAGY ANYAG

Mitől izgalmas vagy nem izgalmas egy klasszikus darabot elővenni?
Mik lehetnek azok az örökérvényű témák (toposzok), amiket feldolgoznak a klasszikusok?
Miből lehet előadást készíteni?
Ma milyen témák lennének érdekesek? → dokuszínház
Mi a színház feladata? Szórakoztasson vagy beszéljen a minket körülvevő valóságról?

Újságcikkek: készülhetne-e ezekből előadás? Mely momentumait lenne érdemes kiragadni?

*A foglalkozáshoz kapcsolódóan előadás: Made in China vagy Kicsi nyuszi hopp hopp
Utána beszélgetés.*

4. ALKALOM – A KÖZPONTI PROBLÉMA

Őket, mint korosztályt milyen témák érdekelnék?
Személyesség kérdése: legyen-e direkten érintve?
Lehet-e beszélni korosztályi színházról?
Őket, mint közösséget mi foglalkoztatja?
Milyen legyen a darab nyelvezete?

*A foglalkozáshoz kapcsolódóan előadás a Kolibri Színházban: Lila története vagy Kikatt. Utána
drámafoglalkozás*

5. ALKALOM – SZÖVEG NÉLKÜL

El lehet-e mesélni egy történetet szöveg nélkül?
Mi lehet ennek az ereje?
Történetet kell mesélni vagy érzéseket/alaphangulatot közvetíteni?
Hogyan tudjuk használni a testünket?

Beszélgetés, majd alternatív mozgásóra a Tünet Együttes segítségével.

Foglalkozáshoz kapcsolódóan előadás: Tünet Együttes. Utána beszélgetés

6. ALKALOM – KÖZÖS ÉLMÉNYEK = TÉMA

Milyen közös élményei vannak az osztálynak, egy adott közösségnek?
Kiscsoportban írjanak össze fontos pillanatokat az osztály életéből.
Lehetne-e ezekből előadást készíteni?

Válasszanak ki egy eseményt, vagy egy témát, ami őket foglalkoztatja:

- miért lenne érdekes mások számára?
- kik lennének a szereplői?
- hol kezdenék el mesélni?
- mi lenne a vége?

Közösen megbeszéljük a történeteket.

7. ALKALOM – TÖRTÉNETÍRÁS, DRAMATURGIA

Egy író megkapja az előző alkalommal összeírt szempontokat (történet, szereplők, eleje-vége) és jeleneteket ír belőle.

A jeleneteket felolvassuk, majd az író illetve egy dramaturg részvételével beszélgetés:

- mennyiben változott a történet attól, hogy valaki megírta?
- mi volt benne érdekes az író számára?
- hol vannak benne a főbb dramaturgiai pontok?

8. ALKALOM – SZÍNPADRA ÁLLÍTÁS

A Lakmusz Csoport rendezőinek segítségével közös gondolkodás arról, hogy

- hol (milyen térben) lenne érdemes eljátszani ezeket a jeleneteket?
- milyen díszletet használnának?
- milyen jelmezek lennének?
- milyen zenéket használnának benne?

A következő tanévben a program folytatásaként tovább dolgozhatunk az anyagokon. Vagy a diákok, vagy színészek elkészítik a jeleneteket, amelyeket előadásá fűzünk össze. A diákok találják ki az előadáshoz kapcsolódó reklámkampányt, ők látják el az előadás körüli feladatokat.

A LAKMUSZ CSOPORT AMŐBA AKCIÓJA (II.év)

AMŐBA AKCIÓ IFJÚSÁGI PROGRAM

Lakmusz Csoport

Fontos beszélni arról, ami körülöttünk van. Nem mantrázni, nem szónokolni, nem kiabálni, nem esszéket gyártani a fióknak... és nem is pusztán esztétikus, önmegvalósító színházi előadásokat létrehozni, hanem beszélni, beszélgetni. Arról, hogyan éljük meg a létezésünket, a társadalomban való részvételünket, hogyan határozzuk meg magunkat, és ez miként illeszkedik ebbe a társadalomnak nevezett csoportos örületbe. És persze arról is, hogy ez az örület hogyan lehetne élhetőbb mindenki számára!

Erre vállalkozik a Lakmusz Csoport, amit 2009 tavaszán hoztunk létre fiatal, pályájukat éppen elkezdő rendezőkkel, dramaturgokkal, szociológusokkal közösen.

Célul tűztük ki, hogy itt és most, a 21. századba átlépni nehezen tudó, európai integrációs zavarokkal küzdő Magyarországon az előadásainkban, akcióinkban, programjainkban megkeressük, megfogalmazzuk a társadalmi – nemes értelemben vett politikai – színház szerepét!

Egy egészségesen működő társadalomban a mindenkori hatalmi pozícióban lévő nemzedék felelős az őt követő generáció helyzetbehozásáért. A nemzedékek közti kommunikáció a következő generáció életre nevelése nélkülözhetetlen feladat a közösség életben maradása szempontjából.

De vajon mit tanulhat ma tőlünk a következő felnőtt generáció? Múltképünk zavaros, jövőképünk nincs, s a jelent is kizárólag csak saját szűrőnkön keresztül vagyunk képesek látni és értékelni. Hiányzik a polgári felelősségtudat és a nemzettudat. Egyéni és közösségi problémáinkról képtelenek vagyunk higgadt, egymás érdekeit és nézeteit is figyelembevevő és tiszteletben tartó párbeszédet folytatni.

A LAKMUSZ Csoport által meghirdetett AMŐBA AKCIÓ elnevezésű program párbeszédet kezdeményez mindezen problémákról. Célja, hogy megmozgassa, gondolkodásra és alkotásra serkentse a fiatalokat, felébresztve bennük a társadalmi érzékenységet, az egyéni felelősségvállalás tudatát és nyitottá tegye őket a közösségi élményekre.

A Program segít a fiataloknak gondolataik minél pontosabb és határozottabb megfogalmazásában, kommunikációs formákkal ismerteti meg őket, közöttük különböző alkotói nyelvekkel, elsősorban a színházi nyelvvel.

Nem utolsó sorban a program célja, hogy a fiatalok világképéről, gondolatairól minél pontosabb képet kapjon a jelenleg társadalmilag felelős posztokat betöltő generáció.

A programban olyan fiatal alkotók vesznek részt, akik életkorban közel állnak a megszólítani kívánt korosztályhoz. Nyitottak a következő generáció problémáira, mélyebben és többet szeretnének tudni saját nemzedékükről és a náluk fiatalabb generációról. Fontos, hogy olyan alkotók vegyenek részt a programban, akik koruknál és pozíciójuknál fogva hitelesek a középiskolások számára.

Noha a program minden középiskolás számára nyitott, felvettük a kapcsolatot kilenc középiskolával. Ezekben a bázisiskolákban folyik az intenzívebb munka, az alkotók személyes jelenlétével. Az oktatási intézmények kiválasztásánál szempont volt a változatosság, hiszen a célunk a legkülönbözőbb társadalmi, kulturális rétegekből érkező fiatalok megszólítása.

A programban résztvevő intézmények: MU Színház, Trafó Kortárs Művészetek Háza, Tatabányai Jászai Mari Színház. A befogadó intézmények kiválasztásánál szempont volt, hogy olyan intézmények álljanak a program mögé, amelyek annak szakmaiságát hitelesíteni tudják.

A Lakmusz Csoport tagjai:

Laboda Kornél, rendező; Kárpáti István, rendező; Molnár-Keresztyén Gabriella, rendező; Tóth András, rendező; Végh Ildikó dramaturg, projektvezető; Bíbor Klára, szociológus; Pataki Teréz, szociológus; Sőregi Melinda, dramaturg

4. számú melléklet

Költségvetés

INDOKLÁS:

Színházunk 2009-ben **107.041.000 Ft-ból** gazdálkodott (*működési és produkciós költség*).
2010-re tervezett működési és produkciós költségünk **132.400.000 Ft.**

A 25.359.000 Ft különbözetből:
17.000.000 Ft-ot jelen működési pályázatból kívánunk fedezni.
8.359.000 Ft-ot egyéb forrásból.

Színházunk a 2009-ben **76.000.000 Ft** működési támogatásban részesült.
A 2010-es évre igényelt működési támogatásunk **93.000.000 Ft.**

A különbözet indoklása:
két fő új munkatárs alkalmazása: szervező, közönségszervező
saját produkciók és koprodukciók finanszírozása

Produkciós költségvetés az OKM működésének keretéből:

Produkción	Produkción tervezett költsége	MU Színház produkciós hozzájárulása az OKM működési támogatásának keretéből
SYD	9.500.000	2.000.000
Heilbronn Katica	8.000.000	3.000.000
MU saját pályázata (krimi, manipuláció)	2.000.000	2.000.000
MU Színház ünnep (október 23, december 21, március 27)	2.000.000	2.000.000
MuLab (színházi nevelés)	5.000.000	3.000.000

A részletes költségvetést a mellékelt excel táblázat tartalmazza.

A MU Színház 2009-es éve

A MU Színház 2009 elején – Leszták Tibor halála miatt - nyílt pályázatot írt ki a művészeti vezetés betöltésére. Ennek eredményeképpen, 2009. április 1.-től Erős Balázs lett az intézmény művészeti vezetője. A pályázatában felvázolt program részeként a 2009-es évet, a 2009/2010-es évadot átmenetinek jellemezte, vagyis amellet, hogy az intézmény működése, a korábbi évek során kialakult és megszokott módon folytatódott, már olyan programok, döntések, változások is elkezdődtek az évben, melyek a hosszabb távú tervezéshez, koncepcióhoz alapokat, irányokat mutattak.

Mit jelentett ez?

Nyáron elkezdődött a MU Színház átalakításának első fázisa, amelynek lényege, hogy érvényes közeget, otthont teremtsünk. Ez az épület korszerűsítésével, javításával kezdődött. Ezen belül került sor a színházterem azbeszttmentésére, az előtér esztétikájának átalakítására, funkciójának bővítésére.

Új vendéglátással, és új honlappal is kezdte az évadot a MU. A barátságosabb, nyitottabb, figyelmesebb vendéglátás a hely népszerűsítését, az új honlap pedig korszerűbb kommunikációt segítheti elő.

Fontosnak éreztük, hogy a tulajdonossal, az XI. Kerületi önkormányzattal, a kerülettel, az épület közvetlen környezetében lakókkal is intenzívebb kapcsolat alakuljon ki. Ennek mentén elkezdődött a kerülettel egy hosszabb távú együttműködés kialakítása, a kerületi iskolákkal a kapcsolatfelvétel, illetve a lakókkal a párbeszéd.

Az évad elején elindítottuk a MuLab nevezetű programunkat, mely a Mu Színház hosszabb távú koncepciójának egyik legfőbb eleme (lásd 3. számú melléklet).

Olyan programok is megrendezésre kerültek már az évben, melyek az új szakmai koncepció jegyében kerültek behívásra. Így szeptember elején, a jól ismert pecha kucha formájában nyílt fórumot hirdettünk Előéletek címmel, mely során hét alkotó, társulat ismertethette az évadjának programját, vagy kiemelkedő projektjét. Az Andrássy úton megtartott évadkezdő színházi felvonuláson a MU is részt vett egy játékos instalációval, aktivizálva leendő, vagy potenciális közönségét. 2009 őszén, Láng Annamária mutatkozhatott be a színházban, még hozzá egy új játszóhelyen, a színház átalakított előterében. Ugyancsak a színház előterében indult útjára 2009. december 31-én a MU új színházi sorozata a Terra Incognita, amelynek következő részeire 2010-ben kerül majd sor. Az előadás során az alkotók minden hónapban egyszer egy adott országgal ismertetik meg a közönséget, virtuális utazás formájában. A program érdekessége, hogy az alkotók viszonylag rövid időn belüli felkészülés után, az előadás napján állítják össze az előadás anyagát, nagy teret adva az improvizációnak, a színészi jelenlét, és a civil, személyes megnyilvánulás izgalmas párosításának. Ezzel egy közvetlen, nyitott kommunikáció alakulhat ki közönség és alkotó között, mely - azt gondoljuk - a színház népszerűsítésének egyik legfőbb terepe, lehetősége. December 31-én Japán volt a téma, és a közönséggel japán szilveszter keretében búcsúztattuk az évet.

Ezen változások mellett alapvetően folytatódott a korábbi évek repertoár játssza a színházban, mely alapján eklektikus művészeti programot, évek óta a MU-ban fellépő társulatok, alkotók újabb bemutatóit jelentette.

A repertoárban ez összesen 184 előadást és 16 egyéb programot jelentett. Ebből 38 bemutató volt, melyek közül 3 külföldi előadó, társulat vendégszerepelt itt. A 184 előadásból 116 tánc, 68 színházi előadás volt, egyéb programjaink között 14 koncert, 1 színházi koncert bemutató volt és csatlakoztunk a Függetlenek éjszakája programjához is.

A táncbemutatók közül kiemelnénk Duda Éva Lunatika c. előadását, mely 2010-ben megkapta a 2009-es év legjobb kortárs táncelőadását jutalmazó Lábán-díjat. Mellette fontosnak érezzük külön megemlíteni a MU Terminált, melynek estjein egyrészt fiatal koreográfusok mutatkozhattak be, másrészt neves külföldi, magyar koreográfusok munkái is láthatóak voltak. Gold Beának a Bernarda Alba háza alapján készült Kések háza is fontos esemény lett, de Kovács Gerzson Péter (a 2009-es év másik Lábán-díjas koreográfusa) újabb színvonalas bemutatója is növelte a színház szakmai elismertségét. Kezdő koreográfusok közül pedig Dombi Kati egész estés munkáját emelnénk ki.

Színházi előadások közül a HOPPart társulat és a Neptun Brigád bemutatója, valamint a már említett Láng Annamária előadás, és a Terra Incognita jelentette az előző évekhez képest az újdonságot. Az állandó fellépők közül a Természetes Vészek Kollektíva, a Pont(y) Műhely, az Ágens Társulat, a KV. Társulat és az Andaxínház is új bemutatóval jelentkezett.

Mellettük a következő programok is jelen voltak: így az L1 Fesztivál, a Szólóduó fesztivál, az Új Táncok sorozat, az Újbuda Jazz Fesztivál, a Függetlenek Éjszakája, Színházi Évadnyitó Fesztivál az Andrássy úton, és a Műhely Alapítvány az Ismeretlen kutatása című sorozatának két estéje is.

Állandó társulatként továbbra is befogadtuk a Szputnyik Hajózási Társaságot, Bodó Viktor vezetésével. Kiemelnénk itt, hogy a Pécsi Országos Találkozó versenyprogramjába bekerült Bérháztörténetek c. előadásuk apropóján a társulat külön díjat kapott.

Állandó műhelyként pedig a MU Terminál folytatta működését nálunk, Fejes Ádám vezetésével.

Külföldi fellépőket is sikerült meghívni, fesztiválok keretében, svájci, holland, horvát táncosok léptek fel.

Közművelődési programunk részeként az Újbuda Jazz Fesztivál került megrendezésre a színházban, és kerületi diákoknak vers-és prózamondó versenyt hirdettünk.

Ezen programok mellett 2009-ben a legfontosabbnak az intézmény működésének stabilitását gondoltuk, a kis létszámú stáb egzisztenciájának megerősítését, a működési költségekhez tartozó egyéb tételek növelését (promóció, marketing, iroda, színháztechnika) ezáltal elősegítve a MU Színház működésének fejlesztését. Ehhez alapvetően, a korábbi évekhez képest jelentősen megemelt működési támogatás adott biztosítékot, és lehetőséget. De ez a pozitív, és serkentő hatású változás csak még jobban kiemelte az évek alatt felhalmozódó, a szűk anyagi lehetőségek miatt csak folyamatosan elhalasztott, elodázott működési hiányosságok, problémák megoldásának fontosságát, a korszerűsítés végrehajtásának szükségét.

Összegezve tehát a 2009-es év nagyrészt az előző évek szakmai koncepcióját folytatta, ám mindeközben az épület átalakításával, rekonstrukciójával, újszerű programok beemelésével, új honlap működtetésével már azt az irányt is felmutattuk, amerre a színház tovább kíván haladni.

Reméljük 2010-ben lesz lehetőségünk folytatni ezt az utat.

2009. évben az alábbiakban felsorolt programokat valósítottuk meg:

184 előadás az alábbiak szerint:

TÁNC BEMUTATÓK (29)

Budapest Tánciskola – Új Táncok / 8. Arany/Biczók/Furulyás/Torda

Arany Virág: Emberi játszma

Biczók Anna: Tedd le!

Furulyás Dóra: Kegyed ül?

Torda Kata: Láttál már az ajtón túl?

SzólóDuó 2009. fesztivál 3 estje

Hámor József – Gangaray Táncszínház: T.R.I.P. (beolvasás)

Juhász Kata Társulata: Bach-testben

Egy nő

Juxtaposition

MU Terminál IV. évfolyam B. est

Gergely Atilla: lélekvilágotvedlik

Hámor József: Tango en el cajón

Zambrzycki Ádám - Gergely Atilla: Out'n'Initiation

Andaxínház: 2-1/16 milliméter

Rózsavölgyi Zsuzsa – Bakó Tamás: Eldölt8as

Magyar Mozdulatművészeti Társulat: walk_2_corner

Gergye Krisztián Társulata: Gaia

MU Terminál IV. évfolyam C est:

Gergye Krisztián: Danse Makabre

Újvári Milán: Makett

Fehér Ferenc: Dűnék

Bettina Helmrich (D): Σmyself (8. L1. Kortárs Táncfesztivál)

Debris Company (SK): Hexen (8. L1. Kortárs Táncfesztivál)

Thomas Steyaert/DOT504 (CZ): Hidden Landscape (8. L1 Kortárs Táncfesztivál)

Mándy Ildikó Társulata: RésJ (vertigo '09)

Andrea Boll (CH/NL): Terminológia (MU Terminál évadnyitó est keretében)

Kovács Gerzson Péter/TranzDanz: Triptichon (Magenta V.)
Dombi Kati: Budoár – egy női ruha látomásai
Gergye Krisztián Társulata: Temetés (Budapesti Őszi Fesztivál keretében)
Duda Éva: Lunatika
MU Terminál V. évfolyam A. est
    Barta Dóra: Internest
    Fejes Ádám: No 5.
Gold Bea: Kések háza

FELÚJÍTOTT TÁNCÉLŐADÁSOK (1)

Fejes Ádám: Nyolcan terítéken (MU Terminál évadnyitó est keretében)

FOGADOTT, VISSZAHOZOTT TÁNCÉLŐADÁSOK (82)

Tünet Együttes (Szabó Réka Társulata): Véletlen
Budapest Tánciskola – Új Táncok / 8. Arany/Biczók/Furulyás/Torda
    Arany Virág: Emberi játszma
    Biczók Anna: Tedd le!
    Furulyás Dóra: Kegyed ül?
    Torda Kata: Láttál már az ajtón túl?
Tünet Együttes (Szabó Réka Társulata): Alibi
Hámor József – Gangaray Táncszínház: T.R.I.P. (beolvasás)
Juhász Kata Társulata: Bach-testben
    Egy nő
    Juxtaposition
Andaxínház: 2-1/16 milliméter
MU Terminál IV. évfolyam B. est
    Gergely Atilla: Lélekvilágotvedlik
    Hámor József: Tango en el cajón
Mándy Ildikó Társulata – Magyar Mozdulatművészet Társulat: Lady Macbethek
Magyar Mozdulatművészeti Társulat: 3-nő-vér
Tünet Együttes (Szabó Réka Társulata): Szeánsz
Zambrzycki Ádám - Gergely Atilla: Out'n'Initiation
PR-evolution Dance Company (Nemes Zsófia): Mindegy
Tünet Együttes: Buddha szomorú
Rózsavölgyi Zsuzsa – Bakó Tamás: Eldőlt8as
MU Terminál EX – Duda Éva: Plain
MU Terminál EX – Fejes Ádám: Femina
Magyar Mozdulatművészeti Társulat: walk_2_corner
Fehér Ferenc: villanyszék trónusán
Gergye Krisztián Társulata: Gaia
Gaál Mariann és a Pécsi Balett: Chance operation
MU Terminál IV. évfolyam C est:
    Gergye Krisztián: Danse Makabre
    Újvári Milán: Makett
Fehér Ferenc: Dűnék
Pataky Klári: Basta Cosí!
Mándy Ildikó Társulata: RésJ (vertigo '09)
Fejes Ádám: Nyolcan terítéken
Andrea Boll: Terminológia
Kovács Gerzson Péter/TranzDanz: Triptichon (Magenta V.)
Dombi Kati: Budoár – egy női ruha látomásai
HODWORKS: Mit kezdjünk a testünkkel?
Gergye Krisztián Társulata: Temetés (Budapesti Őszi Fesztivál keretében)
Duda Éva: Lunatika

MU Terminál V. évfolyam A. est

Barta Dóra: Internest

Fejes Ádám: No. 5.

Tünet Együttes: Karc

PR-evolution Dance Company: 2 ME

Gold Bea: Kések háza

Évadzáró – MU Terminál – Búvárkör előadása

Az Ismeretlen kutatása – improvizációs alkotóműhely a Műhely Alapítvány és a MU Színház szervezésében:

Nagy Csilla/Lipka Péter/Mázsza Péter: Értjük, vagy érezzük?; Shimrit Golan (IL)/Korai Zsolt: Malactörés

Az Ismeretlen kutatása – improvizációs alkotóműhely a Műhely Alapítvány és a MU Színház szervezésében:

Biczók Anna/Szili Kata: Itt most érzékelek; Rózsavölgyi Zsuzsa/Terebessy Tóbiás: Kékör

VENDÉGSZEREPLŐ KÜLFÖLDI TÁRSULATOK: (4 táncelőadás)

Marisa Godoy/Oona Project (Svájc) : Radical_Connector (tánc 2 előadás)

Ivana Müller (HR/NL) : Playing Ensemble Again and Again (tánc)

Keren Levi & Ugo Dehaes (NL/IL): Couple-Like (Nincs lehetetlen – Holland Kultfeszt)

SZÍNHÁZI BEMUTATÓK (8)

Pont Műhely: Az ember, aki látta a sztárjket

Természetes Vészek Kollektíva és Gergye Krisztián: Vér-reflex

Szputnyik – Baksa Imre rendezésében: Sergi Belbel: Mobil

K.V. Társulat: Fellebbezés

A K. V. Társulat kortárs felolvasóestje: Caryl Churchill: Hetedik mennyország

Andaxínház: Temenoi

HOPPart Társulat – Máthé Zsolt: A kis vakond, akinek a fejére csináltak

Ágens társulat: Fatum

FOGADOTT, VISSZAHOZOTT SZÍNHÁZI előadások (60)

A K.V. Társulat (Urbanovics Krisztina – Száger Zsuzsa) kortárs felolvasóestje: Caryl

Churchill: Kék szív – A szív csücske, Kék bögre

Szputnyik Hajózási Társaság – Modern Színház- és Viselkedéskutató Intézet – Labor:

Bérháztörténetek 0.1

Ágens és társulata: Ira - düh

Ágens és a Természetes Vészek Kollektíva: IPSUM

Pont(y) Műhely: Konyhó

Pont Műhely: Az ember, aki látta a sztárjket

Természetes Vészek Kollektíva és Gergye Krisztián: Vér-reflex

Szputnyik – Baksa Imre rendezésében: Sergi Belbel: Mobil

Szputnyik – Kovács Dániel rendezésében: Sean O'Casey: A kezdet vége

K.V. Társulat: Fellebbezés

Andaxínház: Temenoi

HOPPart Társulat – Máthé Zsolt: A kis vakond, akinek a fejére csináltak

Láng Annamária (Krétakör): Made in China

A K.V. Társulat kortárs felolvasóestje: Caryl Churchill: Hetedik mennyország (a 8. Kortárs

Drámafesztivál keretében)

Ágens társulat: Fatum

Láng Annamária: Terra Incognita

16 egyéb produkció az alábbiak szerint:

Függetlenek éjszakája: Előéletek

SZÍNHÁZI KONCERT BEMUTATÓ (1)

Pont(y) Műhely: YU-HU-RAP

KONCERTEK (14)

Nikola Parov és Herczku Ágnes koncert – vendég: az egykori Zsarátnok együttes tagjai
Szputnyik Hajózási Társaság és a Soharóza : Felületi feszültség
Budbudas Unplugged at Solstice
Győrfree Szabadzenei Műhely
Pont(y) Műhely: YU-HU-RAP
5. Újbuda Jazz Fesztivál 3 estje

FESZTIVÁLOK tánc

SzólóDuó 2009. Nemzetközi Táncfesztivál
Nincs lehetetlen – Holland Kultfeszt
8. L1 Kortárs Táncfesztivál
Budapesti Őszi Fesztivál

FESZTIVÁL színházi

8. Kortárs Drámafesztivál

FESZTIVÁL zenei

5. Újbuda Jazz Fesztivál

- Tim Trevor-Briscoe (GB) – Nicola Guazzaloca (I) Duo
- Gadó Gábor – Benkő Róbert - Joe Quitzke Trió

- Kovács Gerzson Péter – Lukács Miklós: *Fametszet* (kortárs tánc – kortárs zene)
- Jacek Kochan (PL)/ Chris Jennings (CAN) Duo
featuring Tóth Viktor

- TranzDanz: *Tajték* (tánc, Magyar Dezső *Büntetőexpedíció* című kultuszfilmjére)
- 100nka (PL) featuring Ágoston Béla , Tóth Viktor
- 100nka (PL) featuring Szabados György, Mezei Szilárd

KIÁLLÍTÁSOK

Fenyves Márk Vizualisművész kiállítása: „... Véletlen töredékek ...”
Lisányi Endre festőművész „Váróterem” c. kiállítása
Mándoki Péter festőművész kiállítása
Bucskó Mihály festőművész: Lángolás c. kiállítása
Fuchs Tamás festőművész kiállítása
Korolovszky Anna kiállítása a 8. L1 Kortárs Táncfesztivál keretében
Dusa Gábor fotóművész: MUIt c. kiállítása
Hamarits Zsolt fotóművész: Parallel Portrék c. kiállítása
in motu est - Lázár Noémi, Szent-Iványi Réka fotókiállítása